

הלוואות לעולם הבא

מגיד מישרים נשא דרשה של מוסר לפי הקהל, ובין השאר אמר: "העולם הזה הוא אין ואפס, והעולם הבא עולם הפוך הוא. כל מי שהוא עשיר כאן יהיה עני שם, וכל מי שהוא עני כאן יהיה עשיר שם".

בתום הדרשה ניגש אחד מן הקהל אל המגיד ואמר לו: "לפי דבריך צפוי לי עושר רב בעולם העליון, באשר כאן הנני עני מרוד, אם כן, הלויני נא אלף זהובים ואחזירים לכבודו בעולם הבא".

חייך המגיד חיוך ערמומי וענה: "ומה תעשה באלף הזהובים שאלווה לך?"

השיבו העני: "אקנה סחורה ואעסוק במסחר".
הקשה המגיד: "ויהיו לך רווחים?" תרץ העני: "ודאי!!! כשיש בידי סכום של אלף זהובים יכולני לצפות לרווחים גדולים".

פטרו המגיד: "אם כן, לא אלווה לך את הכסף, כי יש לחשוש שמא תתעשר וממילא תהיה בעולם הבא עני ולא תוכל לפרוע את החוב...." 😊😊😊

סליחה ומחילה על אתמול

פעם אחת התארח רבי סעדיה גאון בביתו של יהודי אחד. המארח לא ידע מי הוא אורחו הדגול, אולם למרות זאת קיבל אותו בסבר פנים יפות ונתן לו מכל טוב ביתו.

באחד הימים, בטרם עזר האורח הדגול, נודע למארח מי הוא האורח הגדול שבביתו, ומיד התנפל לרגליו וביקש את סליחתו ומחילתו.

אמר לו רבי סעדיה, והרי אירחת אותי בכל הכבוד. נכון – השיב המארח – אולם אם הייתי יודע כי האורח שבביתי הוא רבי סעדיה גאון הייתי מכבדו שבעתיים!!! על כן אני מבקש ממעלת כבוד תורתו סליחה ומחילה.

שמע רבנו סעדיה גאון את הדברים ואמר לה' יתברך:

הן בכל יום ויום נודע לנו עוד ועוד משמך הגדול והקדוש, שכן בכל יום אנו משיגים יותר במעלת קדושתך מכפי שהשגנו ביום הקודם, על כן מבקשים אנו ממך סליחה ומחילה על שאתמול לא נהגנו כשורה לעומת הנהגתנו היום...!!!!

פניני הפרשה

וידבר יי אל משה אחרי מות שני בני אהרן (טז, א)

שני בני אהרן – ס"ת יין. לרמוז בזה מה שאמרו חז"ל במדרש (ויק"ר, ד) שנדב ואביהו מתו כיון שנכנסו למקדש שתויי יין.

(הגר"ד בירדגו שליט"א)

תשובה תפלה וצדקה

בזאת יבא אהרן אל הקדש (טז, א)

מרן רבנו יוסף חיים זי"ע בספרו "חיים ושלום" (תהלים לב, ו) כתב רמז נפלא על דברי הפסוק על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא. תשובה, תפלה וצדקה הן המה: צום, קול, ממון. העולים בגימטריא: 408, ועל ענינים אלו הנרמזים בתיבת זאת בגימטריא עולה 408, יתפלל כל חסיד, שיוכל לעבוד את ה' יתברך באלו שלשת העמודים: צום-קול-ממון שהם: תשובה, תפלה וצדקה.

ועל זה רמז דוד המלך ע"ה בתהלים (כו, א) אם תקום עלי מלחמה, לא אתירא ממנה, יען: "בזאת אני בוטח" רוצה לומר בתשובה תפלה וצדקה הנרמזים בתיבת זאת, בהם אני בוטח שיעבירו את רוע הגזירה.

והוא מאמר הכתוב וזאת הפרקה – בכח: צום, קול, ממון. הרמזים בתיבת זאת וכנ"ל תשרה הפרקה אשר בך משה איש האלקים את בני ישראל.

אמנם מובא בתהלים (עב, ז) וקסיל לא יבין את זאת הכסיל אינו מבין את הערך המרומם של תשובה ותפלה וצדקה הנרמזים בתיבת זאת ואינו עמל להשיג את שלשת הדברים הנשגבים הללו. ולפי זה מובן הרמז הטמון במקרא קודש שלפנינו: בזאת יבא אהרן אל הקדש על ידי העבודה של תשובה, תפלה וצדקה. שהם: צום, קול, ממון. העולים בגימטריא 408 כמנין זאת, בכוחם י בא אהרן אל הקדש ודו"ק.

ובאיזה יום יבא אהרן אל הקדש? ביום הכיפורים! וזה רמוז במילה בזאת – האותיות ב' ז' א' עולות בגימטריא 10, ת' – תשרי, רק ביי בתשרי בלבד יבא אהרן אל הקדש. (חיים של תורה).

תשובה – צום : 136

תפלה – קול : 136

צדקה – ממון : 136

צום קול ממון עולה למנין 408

ואף המילה זאת עולה למנין 408

הרי לנו, שמן השמים הוכיחו שעוון זה אש אוכלה הוא, רחמנא ליצלן. וזהו שאמר שלמה בחכמתו: **הִיחַתָּה אִישׁ אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגִדָיו לֹא תִשְׂרַפְנָה אִם יִהְלַךְ אִישׁ עַל הַגְּחָלִים וַיִּרְגְּלוּ לֹא תִפְיֶנָּה** (משלי ו, כז-כח) יש להתרחק מן האש, שלא להכוות בה ולהשרף. (מעייין השבוע)

השגוזה פרטית

בספר "עלינו לשבח" מובא סיפור מופלא: ר' משה שרר זצ"ל, יושב-ראש אגודת ישראל באמריקה, נתקף פעם בימי ילדותו במחלה מסוכנת מאוד. הלכה אמו לרופא, והלה נתן לה מרשם של תרופה. העניות בבית הייתה גדולה, כיוון שהאב שמר שבת בדקדוק רב, ופוטר מעבודתו פעמים רבות משום שלא רצה לעבוד בשבת. עתה, נאלצו לקנות את התרופה. אולם האם לא הצליחה למצוא פרוטה לפרוטה. היא החלה לחפש בבגדים הישנים. אולי, בכל אופן תמצא שם פרוטה. לאחר חיפושים נמרצים אכן נמצאה הפרוטה הגואלת. האם מייד פתחה במרוצה לעבר בית-המרקחת. בעל הבית באותו זמן לא היה, ואחד מהעובדים הזוטרים נתן לה את בקבוק התרופה, והיא שבה במהירות לביתה. כשהגיעה לחדר המדרגות, מעדה לפתע, והבקבוק נפל ונשבר. חלישות הדעת תקפה אותה, וכשהיא בוכה מאין הפוגות, חזרה לבית-המרקחת עם שברי הבקבוק. בדיוק באותו רגע חזר בעל הבית בעצמו. זעקה האם לפניו ואמרה: "ראה, בקבוק זה קנייתי בפרוטה האחרונה שלי, ועתה הוא נשבר. אנא, רחם עליי ותן לי בקבוק אחר. כשירווח לי אשלים לך את מחיר התרופה". לקח מנהל בית-המרקחת את הבקבוק מידה של האם, הריחו, והחוויר כסיד ואמר: 'גברת, נעשה לך נס! העובד שלי טעה ונתן לך חומר אחר לגמרי. לו בנך היה שותה אותו, הוא היה מת בו-במקום'

פתגם השבוע:
 "אימתי התפילה נשמעת?
 כאשר הנפש נכנעת, העין דומעת,
 והתפילה - לקירות הלב נוגעת...!"

רציתי לברך אתכם ביום שמה, שפרנסתכם תצמח כעציץ פורח. בריאותינו תתמיד ולא כאורח. חיוך על שפתינו ☺ כאור זורח, וכספנו ✨ לא יתאדה כריח ונזכה לראות בביאת משיח. אמן ושבת שלום, אוהבכם, דוד יעקב

ד"ת לעילוי נשמת יוסף זי"ם
 בן שרה - ת.ג.צ.ב.ה

סיפורים ליל שבת קודש

הזלום ופתרונו

סח הגאון רבי יוסף משאש זי"ע, מעשה היה בימי הגאון רבי משה אלשקר זי"ע- רבה דמצרים לפני כארבע מאות שנה.

אדם אחד הפליג בים בעסקי מסחרו, ולא שב. עקבותיו נעלמו, אשתו נותרה עגונה. נתן בה אדם אחד את עיניו ושכר נכרי אחד על מנת שיבוא לבית הדין ויסיח- כאילו לפי תומו- כי ראה את בעלה מת במדינת הים, ויתן סימניו. נתקבלה עדותו בבית הדין המקומי, והתירו את האשה הנצבת להינשא.

הלך אותו רמאי ודיבר על לבה של האשה בשפת חלקות שתיאות להינשא לו, ואכן הסכימה, וקבעו את החופה לעוד שלשים יום.

אביו של החתן היה אדם צדיק, באותו לילה ראה בחלומו כי בנו מקיף את הבית בחבילי עצים יבשים ומקרב אליהם לפיד אש. מחה וזעק במלואו גרונו: "הוי בן אכזר, מה אתה עושה?! הלשרוף עלינו את הבית אתה אומר?" לקול זעקתו נעורה אשתו ועוררתו משנתו. סיפר לה את חלומו והתעלף בחרדתו. צעקה אל בנה שימהר להחיש עזרה לאביו, ואכן הבן הצליח לדובב את אביו והרגיעו ושאל מה ארע לו, אביו סיפר את החלום, אותו בן רשע הבין את משמעות החלום והרגיעם בחלקת לשונו: חלומות שוא ידבר... אל תשימו לב. אביו חזר לישון ושוב פעם נשמע זעקתו של אביו, ושוב פעם הרגיעוהו, אך בפעם השלישית הבינו שיש דברים בגו, חשב מה משמעות החלום? ופתר לעצמו, כי הכלה שבנו עומד להביא לביתם -אשת מדנים היא, ותפיח ריב וכזב ותצית את אש המחלוקת והקטטה. על כן אמר לבנו: אם רצונך לשאתה לאשה שכור לך דירה משלך, ואל תביאה לכאן.

הבן, אף שידע את פשר החלום, הסכים לפתרונו של אביו, שכר דירה וריהטה והכין סעודה גדולה, זימן את כל גדולי העיר וחכמיה, ובראשם את רבנו מהר"ם אלשקר. אכלו ושתו והטיבו לברך את החתן בסימנא טבא, והנה שליח בית דין מפלס דרך אל הרב ואומר: בא בעל האשה, כי נשבה ביד שודדי ים ונמכר בארץ רחוקה, ועתה נפדה ושב. ושמע כל אשר נעשה, כי היום תהיה אשתו לאיש זר לאחר שהותרה בעד שקר, ובא לקבול לפני הרב.

וייבהל הרב ויאמר: קראוהו ויבוא, בא האיש אל המשתה ומצא את אשתו בבגדי כלולותיה ויקחיה ויביאה אל ביתו. ושמחת "החתן" השני הפכה לתוגה, קם אביו וסיפר את חלומו המשולש, הורה הרב וקרא את הגוי שהעיד בבית הדין, והודה ש"החתן" דגן שכרו. חפו פניו, והשביעוהו כלימות, חבשוהו בבית האסורים בכדי לגזור את דינו, וחנק עצמו למוות. והרב הורה לכל הקהל להתאסף בבית הכנסת המרכזי ולומר "הלל גדול" על שהצילם ה' מעוון כה חמור.